

JULITA NAGEL

RÓŻANIEC ŻYCIA NIESIE OCALENIE MISJOM. SCENARIUSZ NABOŻEŃSTWA MISYJNEGO

dla uczniów szkoły podstawowej

Cele ogólne nabożeństwa:

- pogłębienie więzi z Chrystusem i budzenie ducha powszechnego braterstwa, szerzenie miłości, pokoju, prawdy i życia poprzez modlitwę różańcową;
- zrozumienie i przyjęcie prawdy, że różaniec, choć ma charakter maryjny, jest modlitwą, w której centrum znajduje się Chrystus;
- zrozumienie, że różaniec to dar Pana Boga, dar ofiarowany za pośrednictwem Maryi, przejaw miłości zatroskanego Ojca i kochającej Matki, narzędzie łaski włożone w ludzkie dłonie;
- modlitwa w intencji misjonarzy i misjonek pracujących na całym świecie;
- zrozumienie i przyjęcie prawdy, że różaniec jest modlitwą ewangeliczną, bowiem jego korzenie znajdujemy w Piśmie Świętym;
- rozwijanie działań i inicjatyw budowania źródeł, oaz przyjaźni i braterstwa w ramach wolontariatu;
- trwanie przed Chrystusem na modlitwie we wspólnocie parafialnej.

Metody: modlitwa, różaniec misyjny, praca z tekstem, praca z rekwizytami (serce i róża).

Słowa kluczowe: Chrystus, życie, radość, cierpienie, ból, chwała, zbawienie, źródło, oaza, róża, modlitwa, braterstwo, światło, pomoc, dziecko, misjonarze, misje, wiara, nadzieja, miłość, Zmartwychwstanie.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, komentarze do każdej tajemnicy, duże róże i małe różyczki, duży różaniec i małe różańce misyjne.

Przebieg różańca misyjnego

Wprowadzenie

Wyznaczone dziecko umieszcza na planszy duże serce z napisem: CHROŃMY ŻYCIE. Serce symbolizuje miłość Chrystusa. Do serca przyczepiamy duży różaniec w kolorach misyjnych, gdyż wszyscy ludzie potrzebują ocalenia, które daje modlitwa różańcowa.

Panie Jezu, dziś w czasie tej modlitwy różańcowej pragnę wspólnie z Tobą poszukiwać źródeł, oaz życia i miłości, które pomogą mi obudzić w sobie i w innych ducha powszechnego braterstwa, łaski ratującej każde życie ludzkie. Dziś przychodzę do Ciebie, Jezu, aby modlić się o wiarę, nadzieję i miłość dla misjonarzy i misjonek pracujących wśród ubogich ludzi na wszystkich kontynentach świata.

Dlatego zanurzymy swoje serca w modlitwie, rozważając tajemnice radosne, światła, bolesne i chwalebne różańca świętego, tajemnice ukazujące najważniejsze wydarzenia z życia Chrystusa.

Wyznaczone dziecko umieszcza na dużym sercu, wokół różańca misyjnego czerwoną różę, symbolizującą radosne sceny z życia Jezusa. Rozważania tajemnic radosnych czytają uczniowie wcześniej wyznaczeni przez osobę prowadzącą.

I. Tajemnice radosne

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie – Czy zawsze mówię Bogu: tak?

Maryja z odwagą i ufnością wypowiedziała swoje *fiat*: „(...) niech mi się stanie według słowa twego...” (Łk 1,38). Słowo Boże stało się ciałem, za sprawą Ducha Świętego i zamieszkało między nami.

Ja także chcę zawsze odpowiadać Bogu: tak... każdym słowem, czynem, całym swoim życiem, aby w moim sercu było miejsce na słowo Boże, które staje się Ciałem. By Słowo wzrastało we mnie i stawało się Życiem, dawało Życie. W krajach misyjnych przychodzi na świat wiele dzieci, jako dar od Stwórcy, dzieci, które stają się radością dla swoich rodziców. Dziękujemy Bogu za dar każdego życia. Módlmy się, aby rodzice i misjonarze ochraniali każde poczęte życie i otaczali je miłością.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety – służyć i nieść radość

Maryja z pośpiechem powędrowała do Elżbiety, aby nieść pomoc. „Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: »Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona«” (Łk1,41-42). Było to spotkanie dwóch matek, które powiedziały Bogu „tak” i zapragnęły iść Jego drogą. W tym spotkaniu wzięły udział również dzieci: maleńki Jezus i święty Jan, który poruszył się z radości w łonie św. Elżbiety. Módlmy się, by nasze rodziny wzrastały w świętości, otwierały się na dar życia i czerpały radość ze spotkania z Chrystusem. Aby naśladując Maryję, kroczyły Bożą drogą i – tak jak Ona – trwały w łasce Bożej, zawsze służyły życiu i miłości, niosąc radość tam, gdzie jej brakuje.

3. Narodzenie Jezusa – adorować Słowo, które stało się Ciałem

„Słowo stało się Ciałem i zamieszkało wśród nas...” (J 1,14). Maryja urodziła Jezusa w ubóstwie, w chłodzie grotty betlejemskiej, aby słowo Boże mogło zamieszkać w ludzkich sercach. Matka Boża podarowała swój skarb – Maleńkiego Zbawiciela świata. Módlmy się, aby ubodzy ludzie na wszystkich kontynentach nie doświadczali głodu oraz cierpienia fizycznego i duchowego. Abyśmy wszyscy umiejętnie korzystali z dóbr materialnych, by nigdy w naszych sercach nie zabrakło miejsca dla Jezusa, Jego Ewangelii i życia ludzkiego. Niech każde rodzące się dziecko będzie otoczone miłością, radością, troską rodziców, rozwija się w łasce Bożej i w poczuciu bezpieczeństwa. Módlmy się, byśmy zawsze dostrzegali w swoim życiu obecność Jezusa, który przychodzi każdego dnia w swoim Słowie i Ciele.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni – odkryć Miłość, największy skarb

Maryja i Święty Józef przynieśli maleńkiego Jezusa do świątyni, aby ofiarować Go Bogu. Symeon czekał na przyjście Chrystusa, chciał odkryć tę Miłość, Światłość, największy skarb. „Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela” (Łk 2,30-32). Módlmy się za rodziców, aby powierzali Bogu swoje dzieci i zawsze dbali o ich rozwój religijny. Abyśmy zawsze czekali na Jezusa i otwierali swoje serca i dusze na ten największy skarb.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni – warto szukać i odnaleźć sens życia

Rodzice odnaleźli Jezusa w świątyni po trzech dniach poszukiwań. Chrystus powiedział Maryi i Józefowi: „(...) powinienem być w tym, co należy do mego Ojca...” (Łk 2,49). Módlmy się za ludzi, którzy zagubili się na drogach życia i stracili kontakt z Bogiem, sens i nadzieję na lepsze jutro. Pamiętajmy, że Jezus zawsze jest w kościele i czeka na człowieka, tam zawsze można Go spotkać, odnaleźć. Módlmy się, aby dzieci i młodzież

szukali sensu i celu życia przed tabernakulum, nie bali się „płynąć pod prąd”, czyli żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi.

Wyznaczone dziecko umieszcza na dużym sercu, wokół różańca misyjnego żółtą różę, symbolizującą te sceny z życia Jezusa, które były pełne światła i mocy. Rozważania tajemnic światła czytają uczniowie wcześniej wyznaczeni przez osobę prowadzącą.

II. Tajemnice światła

1. Chrztost Pana Jezusa w Jordanie – poszukiwanie światła

„Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: »To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!«” (Mt 17,5). Bóg Ojciec zaprasza nas do poszukiwania światła, ogłaszając Jezusa swoim umiłowanym Synem. Warto przechowywać w swoim sercu światło Chrystusa, które poprowadzi nas do wolności i prawdy, do życia w jedności z Duchem Świętym. Módlmy się o dary Ducha Świętego dla polskich rodzin, aby nigdy nie utraciły wiary, nadziei, miłości i zawsze słuchały słów Jezusa.

2. Jezus objawia siebie na weselu w Kanie Galilejskiej – cud przemiany

„Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: »Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie«” (J 2,5). Jezus na weselu w Kanie uczynił pierwszy cud. Przemienił wodę w wino, pochylił się nad potrzebami ludzi, błogosławiąc małżeństwo i rodzinę. Módlmy się o wierność małżonków, aby rodziny na całym świecie żyły w miłości, zapewniając dzieciom poczucie bezpieczeństwa i twórczy rozwój. Czyńmy wszystko, co powie nam Chrystus, nawet, gdy nie rozumiemy Jego prowadzenia, ufajmy Mu i idźmy Jego drogą.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia – Królestwo Boże jest w nas

„Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię. A błogosławiony jest ten, kto we Mnie nie zwątpi” (Mt 11,5-6). Jezus uzdrawiał ludzi, głosił Ewangelię, aby wszyscy mieli „życie w obfitości”. Nauczał, wzywał do nawrócenia, pragnął, byśmy poznali Jego naukę i żyli nią na co dzień. Módlmy się, aby misjonarze i misjonarki zawsze słuchali Pana Jezusa, głosili Królestwo Boże aż po krańce ziemi i ufnie korzystali z sakramentu pokuty i pojednania, a także udzielali go innym. Módlmy się, byśmy codziennie znajdowali chwilę czasu na czytanie Ewangelii i dzięki temu lepiej poznawali Chrystusa.

4. Przemienienie na górze Tabor – czystość serca

„Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniaco białe. A z obłoku odezwał się głos: »To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!«” (Łk 9,30.35).

Pan Jezus na górze Tabor przemienił się wobec uczniów i pokazał im, jak może wyglądać człowiek, który trwa na modlitwie i adoruje Boga, jak zmienia się jego serce i oczy. Kto przebywa w bliskości z Chrystusem, doświadcza w swoim sercu wielkiej radości i pokoju. Przez kontemplację realizuje się pełnia naszego ziemskiego życia, dzięki niej karmimy się autentycznym życiem wiecznym, bo jesteśmy przeznaczeni do pełni życia. Módlmy się, abyśmy zawsze mieli czas na modlitwę i potrafili cierpliwie, wytrwale walczyć ze swoimi wadami, ograniczeniami, byśmy doświadczyli pełni życia z Jezusem i mogli oglądać go „twarzą w twarz”. Módlmy się, aby rodziny żyjące na różnych kontynentach świata, wpatrzone w Oblicze Chrystusa, pozostały silne Bogiem i słuchały Jego nauki.

5. Ustanowienie Eucharystii – pokarm w drodze do nieba

„Ja jestem chlebem życia...” (J 6,48). Chrystus pod postaciami chleba i wina staje się pokarmem dla nas. Podczas każdej Eucharystii składa siebie w ofierze miłości na ołtarzach całego świata. Módlmy się, abyśmy godnie przyjmowali Jezusa do naszych serc, czerpiąc od Niego siły do codziennego życia i wzrastania w świętości.

Wyznaczone dziecko umieszcza na dużym sercu, wokół różańca misyjnego czarną różę, symbolizującą sceny bolesne z życia Jezusa, pełne bólu, żalu i cierpienia. Rozważania tajemnic bolesnych czytają uczniowie wcześniej wyznaczeni przez osobę prowadzącą.

III. Tajemnice bolesne

1. Modlitwa w Ogrójcu – cierpienie i osamotnienie

„Powtórnie odszedł i tak się modlił: »Ojczy mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich, i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja!«” (Mt 26,42). Pan Jezus zawsze był otwarty na wolę Ojca. Chociaż czuł cierpienie i osamotnienie, wypełnił ją do końca, dobrowolnie wydał się na mękę za nas. Zbawiciel po ostatniej wieczerzy poszedł z uczniami do Ogrójca, wiedząc, co Go czeka. Zgodził się, bo bardzo nas ukochał. Módlmy się, abyśmy wypełniali wolę Bożą z radością i oddaniem, abyśmy pamiętali o braciach i siostrach, którzy cierpią głód, nie mają dostępu do edukacji i opieki medycznej, abyśmy troszczyli się o każde życie, szczególnie te najbardziej zagrożone.

2. Biczowanie – w Jego ranach jest nasze zdrowie

„Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie” (Iz 53,5). Najświętsze Ciało Jezusa pokryte jest ranami, zbroszone krwią, a każda nasza rana jest zanurzona w Jego ranach, każdy nasz ból, cierpienie w Jego bólu. Módlmy się, abyśmy zawsze szukali pomocy u Zbawiciela, który był zraniony za nasze grzechy. Abyśmy nigdy nie zapominali o ludziach cierpiących z powodu wojen, konfliktów zbrojnych, szczególnie o dzieciach, które stają się sierotami, zostają pozbawione domu, rodziny, bliskich doznają zranień psychicznych, doświadczają lęku, stają się żołnierzami...

3. Cierniem ukoronowanie – „Mąż boleści, oswojony z cierpieniem”

„Jezus więc wyszedł na zewnątrz w koronie cierniowej i w płaszczu purpurowym. Piłat rzekł do nich: »Oto człowiek!«” (J 19,5). „Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarz zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy go za nic...” (Iz 53,3).

Cierpienie Jezusa było straszne. Czy potrafię żyć tak jak Chrystus, upodobnić się do Niego aż tak? Czy zauważam cierpienie innych, szczególnie dzieci, które trafiają na ulicę z różnych powodów (utrzymanie siebie, rodziny, brak środków do życia po śmierci rodziców). Olbrzymią i trudną do określenia grupę dzieci stanowią współcześni niewolnicy, służący za murami domów. Niektóre dzieci nie mają żadnych szans na pójście do szkoły, pracują ponad siły. Módlmy się, abyśmy kochali jak Chrystus i potrafili nieść pomoc tym, którzy są w potrzebie, szczególnie dzieciom przymuszonym przez dorosłych do niewolniczej pracy, często traktowanym jak towar, najtańsza siła robocza.

4. Droga krzyżowa – wędrówka ku górze

„Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: »Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje!«” (Mt 16,24).

Pan Jezus, niosąc krzyż, szedł na Golgotę, bo chciał zbawić każdego człowieka. Jesteśmy dla Niego ważni i wyjątkowi. Jezus pozostawił nam wzór do naśladowania, abyśmy brali krzyż swoich codziennych obowiązków i kroczyli za nim, wędrując ku górze, czyli ku świętości. Iść za Nim wraz z Nim, powstawać z każdego upadku i iść dalej, co dnia ku górze, nie jest łatwe, dlatego potrzebujemy siły płynącej z sakramentów. Módlmy się za kapłanów, których Bóg powołuje do swojej służby, aby z oddaniem i miłością ofiarowali swoje życie Kościołowi i z mocą udzielali ludziom sakramentów świętych.

5. Śmierć na krzyżu – otwarte ramiona Zbawiciela

„A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: »Wykonało się!« I skłoniwszy głowę oddał ducha” (J 19,30). Pan Jezus dał się przybić do krzyża, aby pokonać śmierć i szatana, by każdy człowiek mógł zostać zbawiony i usłyszeć w chwili śmierci: „Dziś będziesz ze Mną w raju” (Łk 23,43). Panie Jezu, Twoje umieranie na krzyżu było bolesne, ale jeszcze boleśniejsze jest umieranie serca. Serca, które nie potrafi lub nie chce kochać, serca zamkniętego na innych. Twoje serce i ramiona, Jezu, były otwarte, kochające, pełne współczucia, a w ostateczności dały człowiekowi największy skarb – zbawienie. Człowiek nie zgadza się na śmierć, bo nie chce cierpieć, ginąć, umierać. Panie, Ty zgodziłeś się umrzeć, chociaż nie musiałeś. Ty oddałeś życie, bo wierzyłeś w Zmartwychwstanie i wiedziałeś, że śmierć nie jest końcem, że śmierć jest tylko przejściem do życia wiecznego.

Jezu, dziękuję Ci za tych misjonarzy, którzy oddali swoje życie, chociaż nie musieli tego czynić. Niektórzy z nich zostali zamordowani, pełniąc swoją posługę na rzecz biednych, głodujących ludzi z krajów misyjnych. Módlmy się, aby Jezus przytulił ich wszystkich do serca i obdarzył zasłużoną nagrodą za budowanie źródeł, oaz zbawienia i braterstwa, nagrodą, która sięga poza śmierć.

Wyznaczone dziecko umieszcza na dużym sercu, wokół różańca misyjnego niebieską różę, symbolizującą sceny chwalebne z życia Jezusa, które były pełne uwielbienia i chwały. Rozważania tajemnic chwalebnych czytają uczniowie wcześniej wyznaczeni przez osobę prowadzącą.

IV. Tajemnice chwalebne

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa – Pan Życia

„Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział...” (Mt 28,6). Prawdziwa śmierć to pustka, ciemność, cierpienie, rozpacz, nienawiść, zniszczenie. A jednak Chrystus zgodził się na tę śmierć, na to oddzielenie, by być solidarnym z tymi, którzy byli odłączeni, i zbawić ich.

Chryste, Ty pokonałeś śmierć, zmartwychwstałeś i pokazałeś mi, że jesteś Życiem, że wszystko możesz... Tajemnica Zmartwychwstania jest wyrazem niezgłębionej Twojej miłości do nas. Panie Jezu, obdarz łaską zbawienia i przebaczenia wszystkich zmarłych misjonarzy i misjonarki, których groby są rozsiane po całym świecie. Obdarz ich nagrodą życia wiecznego i pełni szczęścia za ich niełatwe, pełne poświęceń, wyrzeczeń, wierne, ofiarne życie, aby – tak jak Ty – mogli doświadczyć zmartwychwstania i życia w pełni. Módlmy się o wiarę w zwycięstwo dobra, miłości i cywilizacji życia, byśmy zawsze wybierali życie i służbę życiu.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa – powrót do Ojca

„Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły” (Mk 16,19-20). Chrystus wypełnił dzieło zleczone Mu przez Ojca i powrócił do

Niego. Trwając w Jego miłości, głosmy Ewangelię Życia. Módlmy się, aby młodzi ludzie budowali cywilizację miłości i pokoju na wszystkich kontynentach.

3. Zesłanie Ducha Świętego – dary z nieba

„Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem...” (J 14,26).

Dzięki mocy i darom Ducha Świętego wzrastamy w Mistycznym Ciele Chrystusa i jesteśmy wezwani do głoszenia Ewangelii Życia. Módlmy się, prosząc o łaskę dla rodzin o zrozumienie i przyjęcie daru płodności. Chryste, przymnóż nam wiary, abyśmy z powodu jej braku nie zagubili się i nie zeszli z drogi prawdy, do której prowadzi nas Duch Święty.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny – Maryja prowadzi śladami Jezusa

„Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy...” (Łk 1,46-47). Matka Najświętsza z ciałem i duszą została wzięta do nieba, by połączyć się ze swym Synem i stać się naszą Matką. Maryjo, prowadź nas śladami Twego Syna, abyśmy wypełniali nasze zadania, umacniali rodzinę, którą Pan powołuje, aby była oazą życia i miłości. Prośmy o pomoc dla nas samych, aby wystarczyło nam sił w służbie Ewangelii Życia.

5. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową nieba i ziemi – pokorna Matka

„Rzekł do Matki: »Niewiasto, oto syn Twój«. Następnie rzekł do ucznia: »Oto Matka Twoja«...” (J 19,26-27). „Straça władców z tronu, a wywyższa pokornych” (Łk 1,52).

Maryja była pokorna i wierna Ojcu. Przed założeniem świata Bóg powołał Ją na Matkę Zbawiciela i na Królową nieba i ziemi. Dał każdemu z nas Matkę na zawsze – na każdy czas, na czas smutku i czas radości. Módlmy się, abyśmy umieli wykorzystać Jej obecność w swoim życiu i chcieli powierzać Jej swoje troski i radości.

Puenta

*Różaniec
jest sposobem opowiadania
o tym, co cieszy,
smuci,
i podtrzymuje nadzieję.
Jest przywołaniem
Tej,
która pozwala złożyć
rękę w Jej ręce.
Jest zanurzeniem się
w miłość, ufność
i wiarę Matki Najświętszej¹.*

Różaniec, choć ma charakter maryjny, jest modlitwą, w której centrum znajduje się Chrystus. Przez różaniec lud chrześcijański niejako wstępuje do szkoły Maryi, aby oddać się kontemplacji oblicza Chrystusa i doświadczyć głębi Jego miłości. Za pośrednictwem różańca wierzący czerpie obfitość łaski, otrzymując ją niejako wprost z rąk Matki Odkupiciela.

¹ ks. Alojzy Henel, *Różaniec* [online], [dostęp: 9 września 2009]. Dostępny w Internecie: www.mojadroga.urs.pl/rosario4.htm.

Różaniec był również ulubioną modlitwą misjonarza naszych czasów, Jana Pawła II. Od lat młodszych modlitwa ta zajmowała ważne miejsce w jego życiu duchowym. Różaniec towarzyszył mu w chwilach radości i doświadczenia.

Publikacja za zgodą Autorki Julity Nagel